

Nakupujte v Bankrotu?

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Středa, 29 Březen 2006 04:00

Řadu let jsem chodil nakupovat knížky do knihkupectví Na Můstku dole na Václavském náměstí. Někdy jsem jen tak procházel a prohlížel si knížky, občas jsem nějakou koupil, abych jimi znovu a znovu zaplňoval náš byt tři plus jedna.

Měli tady i publikace, které nebyly běžně k dostání, díky kterým jsem objevil například básně Honzy Krejcarové, dcery Mileny Jesenské, underground padesátých let Egona Bondyho a mnoho dalších zajímavých jmen a literárních děl.

Dnes na štítu visí nápis Bankrot a uvnitř leží spousta laciného a nevkusného šuntu. Zákony nabídky a poptávky patrně zapracovaly a lidé budou raději v centru Prahy kupovat zbytečnosti místo knížek.

Před rokem 1989 se vyplatilo mít známého knihkupce stejně jako známého řezníka. Kdo neměl takové štěstí, stál brzy ráno frontu na maso a každý čtvrtek na knižní novinky.

V té době přetrvávalo přesvědčení, že jsme velmi kulturním národem, protože věnujeme stejné úsilí shánění knih, jaké věnujeme shánění potravy.

Šel čas a knihkupectví jsou plná nádherných knih stejně jako braku. Vybere si každý, pokud má dostatek peněz. Jenže stane se, že místo knih lze v obchodě koupit "Vše za 39" a místo oblíbené kavárny najdeme nevím kolikátou pobočku banky.

Kromě upoutávek na VyVolené a jiné podobné pořady jsem i na veřejnoprávní televizi doslova bombardován upoutávkami na CD Evy a Vaška a kapely Surf.

Na rozdíl od VyVolených a jiných reality pořadů, jejichž sledování pokládám za ztrátu mého rychle letícího života, jsem v případě Evy a Vaška neodolal a navštívil jejich stránky.

Nakupujte v Bankrotu?

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Středa, 29 Březen 2006 04:00

Na první pohled zarazí kvantum vydaných nosičů. Nejsou sice za "39", ale jejich dramaturgie je pozoruhodná. Na jednom nosiči s názvem "Ančo, Ančo, ty se nevdáš" najdeme vpravdě lidový repertoár, k němuž by vydavatel měl přikládat jako bonus láhev rumu, pardon Tuzemáku.

Jiný nosič má v úvodu Píseň pro Kristýnku Zdeňka Petra a pak už "sází" za sebou Povídej, Já budu chodit po špičkách a další bigbity šedesátých let spolu s Pramínkem vlasů a Válkou na Itálii.

Další výčet by byl zbytečný, desek je moc a všechny jsou si podobné. Zájemce si může u každé písni pustit krátkou ukázkou. Přiznám, že jsem to asi po čtvrté ukázce vzdal.

Všechny písni jsou zpívané naprosto monotónním stylem, ať jde o slavný sbor z Verdiho opery Nabucco nebo o zmíněný křehký a mnou tolik milovaný Pramínek vlasů. Nazval bych zvuk kapely "styl maturitní ples aneb cokoli chcete".

Kdyby těch mých pár řádků četli oba interpreti, řekli by jedním dechem: Vždyť nás lidi kupují, máme platinovou desku!

Jistě, nejčtenějším deníkem u nás je Blesk a nejsledovanější je TV Nova. Bohužel. Lidé se naučili nakupovat zboží v bankrotech. Je třeba se proti takovým bankrotovým obchodům bránit.

Zbraň proti takovým nákupům má každý z nás v sobě. Jmenuje se samostatné myšlení. Pokud ji máme, předávejme ji těm druhým, především našim dětem. Je to drobná a mravenčí práce a bolí. Ale jen tak lze zabránit tomu, aby se v bankrot změnil celý okolní svět .